

“ବିନଦୁର ମହତ୍ତ୍ୱ”

ଆଜି ଭାଗ୍ୟବିଧାତା ବାବା ସମସ୍ତ ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ତା ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବାର ଅତି ସହଜ ବିଧି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କେବଳ ବିନଦୁର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଜାଣି କାରଣ ବିନଦୁର ହିସାବ ସବୁଠାରୁ ସହଜ । ଯଦି ବିନଦୁର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଜାଣିଯିବ ତେବେ ମହାନ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ସବୁଠାରୁ ସହଜ ଏବଂ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନଦୁର ହିସାବକୁ ସମସ୍ତେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଗଲଣି ନା! ବିନଦୁ କହିବା ଏବଂ ବିନଦୁ ହେବା, ତେବେ ବିନଦୁ ହୋଇ ବିନଦୁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ପୂର୍ବରୁ ମଧୁ ବିନଦୁ ଥିଲେ ଏବଂ ଏବେ ପୁଣି ବିନଦୁ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇ ମିଳନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହାକୁ ମିଳନ କରିବାର ଯୁଗ ବା ଉଡିବାର ଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ତେବେ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ହିଁ ମିଳନ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ମିଳିଛି । ଏହି ବିଧି ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧୁ କର୍ମର ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଛ, କର୍ମର ବନ୍ଧନରେ ଆସୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସଦା ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହୁଛି । କରାଇବାବାଲା ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିମିତ୍ତ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇଗଲ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧର ସମ୍ପୃତି ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ କରିଦେଉଛି । ଯେଉଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଧାରରେ କର୍ମ କରାଯାଏ ସେଠାରେ ବନ୍ଧନ ନଥାଏ । ମୁଁ କରିଛି, ଏହିଭଳି ଭାବିବା ମାତ୍ରକେ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲିଗଲ, ବନ୍ଧନରେ ଆସିଗଲା! ତେବେ ସଂଗମଯୁଗ ହେଉଛି ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ, ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧମୁକ୍ତ, ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବାର ଯୁଗ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରହୁଛ ନା ବନ୍ଧନରେ ଆସୁଛ ? ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହିତା କାରଣରୁ ପ୍ରାପ୍ତି ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ବନ୍ଧନରେ ବାଧୁତା ଏବଂ ଟେନସନ୍ କାରଣରୁ ଦୁଃଖ ବା ଅଶାନ୍ତିର ହଲତଳ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ଯେହେତୁ ବାବା ଆମକୁ ବିନଦୁର ସହଜ ହିସାବ ଶିଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ଦେହର ବନ୍ଧନ ମଧୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ଦେହ ତୁମର ନୁହେଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଇଛ ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବନ୍ଧନ ଯାହାକି ମୋର ଶରୀର ବା ମୋର ଦେହ— ଏହି ବନ୍ଧନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଏବେ ଆଉ ମୋର ଦେହ ବୋଲି କହିବ କି, ତୁମର ଅଧିକାର ଅଛି ? ଦାନ କରିଦେଇଥିବା ବସ୍ତୁ ଉପରେ ତୁମର ଅଧିକାର କିପରି ହେଲା ? ତେବେ ଦେଇ ଦେଇଛ ନା ରଖି ନେଇଛ ? କହୁଛ ତୋର ଆଉ ଭାବୁଛ ମୋର, ଏଭଳି ନୁହେଁ ତ!

ଯେତେବେଳେ ତୋର ବୋଲି କହିଦେଲ ତେବେ ମୋର ପଣିଆର ବନ୍ଧନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ ଏହି ବିନାଶୀ ମୋର ହିଁ ମୋହର ରସୀ ପାଳଟିଯାଏ ତେବେ ରସୀ କୁହ ବା ଜଞ୍ଜିର କୁହ ଯାହାକି ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇଥାଏ । ଯେବେକି ସବୁ କିଛି ତୁମର ହୋଇଗଲା, ଏହିଭଳି ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡି ଦେଲ ତେବେ ବନ୍ଧନ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଗଲା । କୌଣସି ବି ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧନ— ଚାହେଁ ଦେହର, ସାଂସାରର, ସଂସ୍କାରର, ମନର ଆକର୍ଷଣର... ଏହି ସବୁ ବନ୍ଧନଗୁଡିକ ପ୍ରମାଣିତ କରି ଦେଉଛି ଯେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ସଦାକାଳର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୂରବଳତା ରହିଛି । କେହି କେହି ସନ୍ତାନ ସର୍ବଦା ଏବଂ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ରହିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ଆଉ କେହି କେହି ସନ୍ତାନ ସମସ୍ତ ସମସ୍ତରେ ସାଂସାରୀୟ କାରଣରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡିଥାଆନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଅଲୌକିକ ଆତ୍ମିକ ମଜା ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ରହି ଯାଆନ୍ତି । ନା ନିଜେ ନିଜ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇପାରନ୍ତି, ନା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇପାରନ୍ତି । ତେବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ବନ୍ଧର ଜୀବନ ହିଁ ବାବା ଏବଂ ସର୍ବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ଆଶୀର୍ବାଦ ନେବାର ଜୀବନ । ତେବେ ଆଶୀର୍ବାଦର ଅର୍ଥ ହେଲା ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନା । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ହିଁ ବାପାବାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ବା ବରଦାନ ଆଧାରରେ ହୋଇଛି । ବାବା କହିଲେ ତୁମେ ହେଉଛ ଭାଗ୍ୟବାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶେଷ ଆତ୍ମା । ତେଣୁ ଏହି ସମ୍ପୃତି ରୂପକ ଆଶୀର୍ବାଦ ବା ବରଦାନ ଦ୍ୱାରା, ଶୁଭଭାବନା ବା ଶୁଭକାମନା ଦ୍ୱାରା ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ନୂଆ ଜୀବନ, ନୂଆ ଜନ୍ମ ହେଲା । ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଇ ଚାଲିବା ହିଁ ସଂଗମଯୁଗର ବିଶେଷତା । କିନ୍ତୁ ଏସବୁର ଆଧାର ହେଲା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ବନ୍ଧ । ତେବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହିଁ ମୋର-ମୋରର ଜଞ୍ଜିରକୁ ବା ବନ୍ଧନକୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସମାପ୍ତ କରିଦିଏ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧର ପ୍ରଥମ ସାଂସାରୀୟ ମଧୁ ସେହି ସହଜ କଥା— ବାବା ବିନଦୁ, ମୁଁ ମଧୁ ବିନଦୁ ଏବଂ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧୁ ବିନଦୁ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ବିନଦୁ ହିଁ ହିସାବ ହେଲା ନା । ଏହି ବିନଦୁ ଭିତରେ ଜଞ୍ଜିରର ସିନ୍ଧୁ ସମାହିତ ଅଟେ । ଦୁନିଆ ହିସାବରେ ମଧୁ ବିନଦୁ ୧୦ କୁ ୧୦୦ କରିଦିଏ ଏବଂ ୧୦୦କୁ ୧୦୦୦ କରିଦିଏ । ତେବେ ବିନଦୁକୁ ବଢାଇ ଚାଲ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟାକୁ ବଢାଇଚାଲ । ତେବେ ମହତ୍ତ୍ୱ କାହାର ହେଲା ? ବିନଦୁର ହେଲା ନା । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତିର ଆଧାର ବିନଦୁ ଅଟେ ।

ତେବେ ଅପାଠୁଆ ମଧୁ ବିନଦୁକୁ ସହଜରେ ବୁଝିପାରିବ ନା! କେହି କେତେ ବି ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥାଉ, ସୁସ୍ଥ ନଥାଉ, ବୁଦ୍ଧି ଦୂରବଳ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ବିନଦୁର ହିସାବ ସମସ୍ତେ ଜାଣିପାରିବେ । ମାତାମାନେ ମଧୁ ହିସାବ କରିବାରେ ଚତୁର ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ବିନଦୁର ହିସାବ ସଦା

ସରବଦା ମନେ ରହିଥାଉ । ଆରୁଛା!

ସବୁ ସ୍ଥାନରୁ ପିଲାମାନେ ଆସି ନିଜର ମିଠାଇର ମଧୁବନରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ନିଜ ଘରକୁ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ତୁମର ନିଜ ଘର ବା ଦାତାଙ୍କର ଘର । ନିଜର ଘର, ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀରକୁ ଆରାମ ଦେବାର ଘର । ତେବେ ଏଠାରେ ଆରାମ ମିଳୁଛି ନା! କାରଣ ଡବଲ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି । ଆରାମ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି, ରାମ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଡବଲ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଗଲା ନା! ପିତାଙ୍କର ଘରର ଶୁଦ୍ଧତା ଓ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଘରର ଶୁଦ୍ଧତା ଅର୍ଥାତ୍ ଶୋଭା ବୃଦ୍ଧି କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଆରୁଛା!

ସରବଦା ସରବ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୃଷ୍ଟିରା ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ, କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା, ସରବଦା ବିନୟର ମହତ୍ତ୍ୱକୁ ଜାଣି ମହାନ ଦେଉଥିବା, ସରବ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟତାର ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନାର ଆଶୀର୍ବାଦ ନେଉଥିବା, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉଥିବା, ସରବଦା ନିଜକୁ ସାକ୍ଷୀ ମନେ କରି ନିମିତ୍ତ ଭାବନା ଦୃଷ୍ଟିରା କରମ କରୁଥିବା, ଏହିଭଳି ସରବଦା ଆତ୍ମିକ ମଉଜ କରୁଥିବା, ସରବଦା ମଜାଳିଆ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଥିବା, ନିଜର ବୋଝକୁ ସମାପ୍ତ କରିଥିବା, ସଦା ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଭାଗ୍ୟ ବିଧାତା ବାବାଙ୍କର ସ୍ବାଦସ୍ବାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଦାଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସମସ୍ତ ଡାକ୍ତର ଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢିଗଲି । ଯେପରି ସମସ୍ତ ଡାକ୍ତରଗତିରେ ବିତିଯାଉଛି, ସେହିପରି ସରବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ଉଡାଇବାର ହିଁ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । କରୁଛନ୍ତି ନା ? ତେବେ କେଉଁ ବିଧିରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଡାଇବାକୁ ହେବ ? କଲାସ ଶୁଣି ଶୁଣି ସମସ୍ତେ କଲାସ କରାଇବାବାଲା ହୋଇଗଲେଣି ତେଣୁ ଯେଉଁ ବିଷୟ ତୁମେ ଶୁଣାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ତା' ପୂର୍ବରୁ ସେହି ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନର ପାଣ୍ଠ ଗୁଡିକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଥିବ । ଏବେ କେଉଁ ବିଧିରେ ଉଡାଇବାକୁ ହେବ, ଏହାର କିଛି ଯୋଜନା କରିଛ ? ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହାଲୁକା କରିବାର ହିଁ ବିଧି ବଢାଇବା ଦରକାର । କାରଣ ଆତ୍ମାର ବୋଝ ହିଁ ତାକୁ ତଳ ଉପର କରୁଛି । କାହାର କେଉଁ ପ୍ରକାରର ବୋଝ, କାହାର ଆଉ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ବୋଝ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି । ତାହେଁ ନିଜର ସଂସ୍କାରର ବୋଝ, ତାହେଁ ସଂଗଠନର ବୋଝ..... କିନ୍ତୁ ବୋଝ ଉଡିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ଏବେ ଯଦି କେହି ବି ଉଡୁଛନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ୟର ସାହାଯ୍ୟ କର । ଯେପରି ଖେଳଣାକୁ ଉଡାଇଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ କ'ଣ ହୁଏ ? ଟିକିଏ ଉଡି ପୁଣି ତଳକୁ ଆସିଯାଏ । ଉଡେ ତ ନିଶ୍ଚିତ କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ ଉଡିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଦି ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ଉଡିବେ ତେବେ ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଉଡାଇ ବାବାତ୍ମକ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିବେ । ଏବେ ତ ଉଡାଇବା ଏବଂ ଉଡିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । ଉଡିବାର ଗତି ହିଁ ଏହାର ବିଧି । କାରଣ ଏବେ ସମସ୍ତ କେତେ କମ୍ ଅଛି କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ କେତେ ବାକି ରହିଛି ?

ଏବେ ତ ଅତି କମରେ ପ୍ରଥମେ ୯ ଲକ୍ଷ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦରକାର । ଏମିତି ତ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ରହିବେ କିନ୍ତୁ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ଯେହେତୁ ରାଜ୍ଯ କରିବ ତେବେ ଅତି କମରେ ୯ ଲକ୍ଷ ତ ହେବା ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଧି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ବିଧି ହେଲା ଉଡାଇବାର ବିଧି । ତା'ର ଯୋଜନା କର । ଛୋଟ-ଛୋଟ ସଂଗଠନ ତିଆରି କର । ଏବେ ଅବସ୍ଥାକୁ ପାର୍ଟକୁ ମଧ୍ୟ କେତେ ବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି! ସାକାର ପାଳନରେ ଅବସ୍ଥାକୁ ପାର୍ଟକୁ ମଧ୍ୟ କେତେ ବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି । ସାକାର ପାଳନରେ ଅବସ୍ଥାକୁ ପାଳନରେ କେତେ ସମସ୍ତ ବିତି ଗଲାଣି । ଏବେ କିଛି ନବୀନତା କରିବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଯୋଜନା କର । ଏବେ ତୁମର ଉଡିବା ପୁଣି ତଳକୁ ଆସିବାର ଚକ୍ର ସମାପ୍ତ ହେବା ଦରକାର । ୮୪ ଜନମ ନେଉଛ, ୮୪ ଚକ୍ରର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ତେବେ ୮୪ ମସିହାରେ ଯଦି ଏହି ଚକ୍ର ପୁରଣ ହୋଇଯିବ ତେବେ ତୁମର ସ୍ବାଦବର୍ଗନ ଚକ୍ର ଦୂରରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସିବ । ତୁମର ସମାରକୀରେ କ'ଣ ଦେଖାଉଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ବସି (ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ) ଚକ୍ରକୁ ପଠାଉଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସ୍ବାଦବର୍ଗନ ଚକ୍ର ହିଁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ନେଇଆସିଲା । ନିଜେ ଯାଇ ନଥିଲେ, ଚକ୍ର ଲଗାଉଥିଲେ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ଏହି ତଳ ଉପର ହେବାର ଚକ୍ର ସମାପ୍ତ ହେଲେ ତ ଯାଇ ସ୍ବାଦବର୍ଗନ ଚକ୍ର ଚାଲିବ । ତେଣୁ ଏବେ ୮୪ ମସିହାରେ ଏହି ବିଧିକୁ ଗ୍ରହଣ କର । ଯାହା ଦୃଷ୍ଟିରା ସମସ୍ତ ବିନାଶୀ ଚକ୍ର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ଏହିଭଳି ଚିନ୍ତା କରିଛ ନା । ଆରୁଛା!

ଟୀରମାନଙ୍କ ସହିତ:- ଟୀରମାନେ ତ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଉଡିବାର କଳାରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ନିମିତ୍ତ ହେବା ହିଁ ଉଡିବାର ଆଧାର । ତେଣୁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ ଅର୍ଥାତ୍ ଡାମା ଅନୁସାରେ ଉଡିବାର ଆଧାର ମିଳିଯାଇଛି । ଏହି ବିଧି ଦୃଷ୍ଟିରା ସଦାସରବଦା ସିଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ କାରଣ ନିମିତ୍ତ ହେବା ହିଁ ଲିଫ୍ଟ ମିଳିବା । ତେଣୁ ଲିଫ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟିରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଉଡିବାବାଲା କୁହାଯିବ ନା । ଉଡିବାବାଲା ନୁହେଁ, ହଲଚଲ ହେଲାବାଲା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ହଲଚଲରୁ ରକ୍ଷା କରିଲାବାଲା । ଅଗ୍ନିର ତାପକୁ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଅଗ୍ନିକୁ ଲିଭାଉଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟ । ତେଣୁ ନିମିତ୍ତ ହେବାର ବିଧି ଦୃଷ୍ଟିରା ସିଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କର । ଟୀରର ଅର୍ଥ ହେଲା ନିମିତ୍ତ ଭାବ । ଏହି ନିମିତ୍ତ ଭାବ ହିଁ ସରବ ଫଳର ପ୍ରାପ୍ତି ଆପେ ଆପେ କରାଇଥାଏ । ଆରୁଛା!

ଅବସ୍ଥକତ ମହାବାକ୍ୟ - କର୍ମବନ୍ଧନ ମୁକ୍ତ କରମାତୀତ, ବିଦେହୀ ହୁଅ:- ବିଦେହୀ ବା କରମାତୀତ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ବିନାଶୀ ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦର ମୋର ମୋର ର ହେଦଅଭିମାନରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ । ଲୌକିକ ଏବଂ ଅଲୌକିକ, କର୍ମ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଭୟରେ ସଂସାରୀ ଭାବନାରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ । ପୁରୁଷ ଜନ୍ମମାନଙ୍କର କର୍ମର ହିସାବ-କିତାବ ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଦୁର୍ବଳତା କାରଣରୁ କୌଣସି ବି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂସ୍କାରର ବଶୀଭୂତ ହେବାରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ । ଯଦି କୌଣସି ବି ସେବାର, ସଂଗଠନର, ପ୍ରକୃତିର ପରିସ୍ଥିତି ସଂସ୍ଥିତିକୁ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିକୁ ଟଳମଳ କରୁଛି— ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଏହି ବନ୍ଧନରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ ହୁଅ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ପୁରୁଣା ଅନ୍ତମ ଶରୀରରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବ୍ୟାଧି ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିକୁ ହଲଚଳ ନ କରୁ— ଏଥିରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ ହୁଅ । ତେବେ ବ୍ୟାଧି ଆସିବା ତ ସୁନିଶ୍ଚିତ କିନ୍ତୁ ସ୍ଥିତି ହଲଚଳ ହୋଇଯିବ— ଏହା ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତିର ଚିହ୍ନ । ସଂଚିନ୍ତନ, ଜଞ୍ଜାନ ଚିନ୍ତନ, ଶୁଭ ଚିନ୍ତନ ହେବାର ଚିନ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଶାରୀରିକ ବ୍ୟାଧିର ଚିନ୍ତନ ଚାଲିବା— ଏହାରୁ ମୁକ୍ତ ହୁଅ— ଏହାକୁ ହିଁ କରମାତୀତ ସ୍ଥିତି କୁହାଯାଏ ।

ତେଣୁ କର୍ମଯୋଗୀ ହୋଇ କର୍ମର ବନ୍ଧନରୁ ସଦା ସର୍ବଦା ଦୂରେଇ ରୁହ ଏବଂ ବାବାଞ୍ଚକର ପରିସ୍ଥ ହୁଅ-- ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ରକ୍ମାତୀତ ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତି । କରମାତୀତର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ କର୍ମରୁ ଅତୀତ ହୋଇଯାଅ । କର୍ମଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଅ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କର୍ମର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ନହୋଇ ମୁକ୍ତ ରୁହ । କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କେତେ ବି ବଡ଼ ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଏଭଳି ଲାଗୁ ଯେପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଖେଳ କରୁଛୁ । ତାହେଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଯାଉ, ତାହେଁ କୌଣସି ଆତ୍ମା ହିସାବ-କିତାବ ତୁଳ୍ଲ କରିବା ପାଇଁ ସାମନାକୁ ଆସୁ, ତାହେଁ ଶରୀରର କର୍ମଭୋଗ ସାମନା କରିବା ପାଇଁ ଆସୁ କିନ୍ତୁ ହୃଦର ବିନାଶୀ କାମନାରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବା ହିଁ ବିଦେହୀ ହେବା । ଯେମିତିକି ଏହି ଦେହ ରହିଛି, କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ପାର୍ବତୀ କରୁଛି, ସେପରିକି କର୍ମ ନ କରି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ବି ରହିପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କର୍ମର ବନ୍ଧନଠାରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ରହିବା ହିଁ କରମାତୀତ ବିଦେହୀ ହେବା । ତେଣୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କର୍ମର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିବାକୁ ହେବ କିନ୍ତୁ କର୍ମର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହେବାର ନାହିଁ । କର୍ମର ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛାର ବଶୀଭୂତ ହେବାର ନାହିଁ । କରମାତୀତ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମର ବଶୀଭୂତ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମାଲିକ ହୋଇ, ଅଧିକାରୀ ହୋଇ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିବା ଏବଂ ବିନାଶୀ କାମନାରୁ ଦୂରେଇ ରହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କର୍ମ କରାଇବା । ତେବେ ମାଲିକ ଆତ୍ମାକୁ କର୍ମ ନିଜର ଅଧୀନ କରି ନ ଦେଉ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଅଧିକାରୀ ହୋଇ କର୍ମ କରାଉଥାଉ । କରାଇବାବାଲା ହୋଇ କର୍ମ କରାଇବା— ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ କର୍ମର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିବା । କରମାତୀତ ଆତ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିଥାଏ କିନ୍ତୁ ବନ୍ଧନରେ ନୁହେଁ ।

କରମାତୀତ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହ, ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ, ପଦାର୍ଥ ଲୌକିକ ତାହେଁ ଅଲୌକିକ ଉଭୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବନ୍ଧନଠାରୁ ଅତୀତ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତ । ଯଦିଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶବ୍ଦ କୁହାଯାଉଛି— ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ, ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ, କିନ୍ତୁ ଦେହରେ ବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଦି ଅଧୀନତା ରହିଛି ତେବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନ ହୋଇଯାଏ ତେବେ କରମାତୀତ ଅବସ୍ଥାରେ କର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ କର୍ମବନ୍ଧନ, ଉଭୟର ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣିଥିବା କାରଣରୁ ସଦା ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥା’ନ୍ତି । କେବେ ବି ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇନଥା’ନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜର ପୁରୁଣା କର୍ମର ହିସାବ-କିତାବର ବନ୍ଧନରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଆନ୍ତି । ତାହେଁ ପୁରୁଣା କର୍ମର ହିସାବ, କିତାବର ଫଳସଂଗ୍ରହ ଶରୀରରେ ରୋଗ ମଧ୍ୟ ଥିବ, ମନର ସଂସ୍କାର ସହିତ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାରର ସଂଘର୍ଷ ମଧ୍ୟ ହେଉଥିବ କିନ୍ତୁ କରମାତୀତ ଆତ୍ମା କର୍ମଭୋଗର ବଶୀଭୂତ ନ ହୋଇ ମାଲିକ ହୋଇ ତୁଳ୍ଲ କରାଇଥା’ନ୍ତି । କର୍ମଯୋଗୀ ହୋଇ କର୍ମଭୋଗକୁ ତୁଳ୍ଲ କରିବା— ଏହା ହେଉଛି କରମାତୀତ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ । ଯୋଗ ଆଧାରରେ କର୍ମଭୋଗକୁ ହସି ହସି ଶୂଳୀରୁ କଣ୍ଠା କରି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମଭୋଗକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେବା । କର୍ମଯୋଗର ସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରା କର୍ମଭୋଗକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବା— ଏହା ହିଁ ହେଉଛି କରମାତୀତ ସ୍ଥିତି । ତେବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ହିଁ ହେଉଛି କର୍ମବନ୍ଧନର ସୂକ୍ଷ୍ମ ରସୀ । କରମାତୀତ ଆତ୍ମା ଖରାପ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଭଲକୁ ଅନୁଭବ କରିଥାଏ । ସିଏ କହିଥାଏ-- ଯାହା ହେଉଛି ତାହା ଭଲ ହେଉଛି, ମୁଁ ବି ଭଲ, ବାବା ବି ଭଲ, ଭ୍ରାମା ବି ଭଲ । ଏହି ସଂକଳ୍ପ ବନ୍ଧନକୁ କାଟିବାରେ କଞ୍ଚିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଧନ କଟିଯିବ ସେତେବେଳେ କରମାତୀତ ହୋଇଯିବ ।

ଏବେ ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରମ୍ ଅବିଦ୍ୟା ହୁଅ । ଏହିଭଳି ହୃଦର ବିନାଶୀ ଇଚ୍ଛା ମୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା ବାପ ସମାନ “କାମ ଧେନୁ” ଅଟନ୍ତି । ଯେପରି ବାବାଞ୍ଚକର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତାର, ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତି ସଦା ସର୍ବଦା ଭରପୁର ଅଟେ, ଯେଉଁଠି ଅପ୍ରାପ୍ତିର କୌଣସି ଚିହ୍ନବରଣ ନାହିଁ, ସେହିଭଳି ବାବାଞ୍ଚକ ସମାନ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭରପୁର ହୁଅ । ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଭିତରେ ପାର୍ବତୀ କରି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖର ଜଞ୍ଜାଳରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବା ହିଁ ଜୀବନମୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି ଅଟେ । ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକାରୀ ହୋଇ, ମାଲିକ ହୋଇ ସମସ୍ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କର୍ମ କରାଉଥିବା ଆତ୍ମା ହୁଅ । କର୍ମ କର ଏବଂ କର୍ମ ଶେଷ ହେବା ମାତ୍ରକେ ଦେହଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଅ— ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତିର ଅଭ୍ୟାସ ।

ବରଦାନ:-

ମୋରକୁ ତୋରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଉଠିବା ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ହୁଅ ।
ଏହି ବିନାଶୀ ଶରୀର ଏବଂ ଧନ, ପୁରୁଣା ମନ ମୋର ନୁହେଁ, ବାବାଟ୍ଟକୁ ଦେଇଦେଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ପୂରଥମ ସଂକଳ୍ପ ହିଁ
ଏହିଭଳି କରିଛ ଯେ ସବୁ କିଛି ତୋର.... ଏଥିରେ ବାବାଟ୍ଟକର କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ, ତୁମର ଲାଭ କାହିଁକି ନା ମୋର କହିବା
ଦ୍ଵାରା ବାନ୍ଧି ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ ତୋର କହିବା ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ମୋର କହିବା ଦ୍ଵାରା ବୋଝବାଲା
ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ ତୋର କହିବା ଦ୍ଵାରା ଡବଲ ଲାଇଟ୍, ଟ୍ରଷ୍ଟି ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ବି
ହାଲୁକା ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚିତ ସ୍ଥିତିରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ ନାହିଁ । ହାଲୁକା ରହିବାବାଲା ହିଁ ଉଠିବାର
ସ୍ଥିତି ଦ୍ଵାରା ଆନନ୍ଦର ଅନୁଭୂତି କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ହାଲୁକା ରହିବାରେ ହିଁ ମଜା ରହିଛି ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:-

ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ସିଏ ଯାହାତ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ବି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ପ୍ରକୃତି ନିଜର ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***